

Въ София за учение.

(Разказъ по американски).

Митко е едничекъ синъ на мама и татко. Родителитѣ му живѣятъ въ Вратца, отдѣто сж и родомъ. Кръщелното му име е Димитъръ, ала родителитѣ му го зоватъ галено Митко. Момчето е красиво и здраво. Намъ — какъ се случи, че въ края на миналата година той получи по 3 прѣдмета бѣлѣжка слабъ. Не го допуснаха до „малката матура“ да свърши прогимназията.

Родителитѣ му, макаръ да го глезѣха, смѣраха то за това, защото си направиха смѣтка, че повтарянето на класа ще имъ струва най-малко 500 лева.

— Азъ не съмъ слабъ въ учението, казваше той, но учителитѣ ме мразятъ. Тѣ ми държатъ „карезъ“ и за това ми пишатъ слаби бѣлѣжки.

И родителитѣ му повѣрваха, че това е така, сирѣчь че учителитѣ пишатъ на любимия имъ синъ ей-така слаба бѣлѣжка, защото защото . . . носилъ червена врътовръзка.

— Може пъкъ и да го мразятъ, отдѣ ги знаешъ? А веднажъ като намразятъ нѣкого, — бѣше. Какво ни е момчето? Я го погледни, хубавецъ като